

РЕШЕНИЕ

№ 1379

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО II ВЪЗЗИВЕН БРАЧЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Галя Митова

Членове: Валентина Ангелова
Милен Евтимов

при участието на секретаря Кристина П. Георгиева
като разгледа докладваното от Галя Митова Въззивно гражданско дело №
20231100514039 по описа за 2023 година

*ЗА ДА ПОСТАНОВИ РЕШЕНИЕТО СИ И СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ, СЪДЪТ
СЪОБРАЗИ СЛЕДНОТО:*

Първоинстанционното решение е правилно. Настоящият съд споделя установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и направените изводи въз основа на доказателствата по делото, поради което не намира за необходимо да преповтаря тези изводи и препраща към мотивите на обжалваното решение (чл. 272 ГПК). Неоснователни са наведените доводи в жалбата, че първоинстанционният съд не се е съобразил с всички ангажирани доказателства – декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, приложени разпечатки от електронна кореспонденция и изслушаната СТЕ, чието заключение не е оспорено от страните и правилно е кредитирано от първоинстанционния съд. Въззивниците – молители не са доказали твърденията им за извършени актове на домашно насилие (психическо насилие) от страна на въззиваемия (по техни твърдения изразяващо се постоянни телефонни обаждания с повод и без повод, без значение на часа, текстови съобщения, съдържащи заплахи, обиди и безпочвени критики за начина, по който молителката отглеждала детето и нецензурни квалификации

и заплахи по отношение на детето). В тази връзка следва да се има предвид, че релевантният период е от 28.01. до 28.02.2022 г. Правилно декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН не е кредитирана от първостепенния съд. Като допълнение към тези мотиви относно декларацията следва да се посочи, че в нея се сочи и дата извън процесния период (така напр. 09.01.2022 г.). Също така посочените конкретни дати и часове на комуникациите не съдържат конкретни изрази и телефонния номер и имейл адреса, от който същите са изпратени. Видно от приетата СТЕ в първата инстанция в процесния период съдържанието на комуникацията не може да бъде квалифицирано като унизително, обидно или заплашително, съответно и не може да бъде прието от съда като форма на домашно насилие, по смисъла на чл. 2 ЗЗДН. В тази връзка въззивният съд не споделя довода в жалбата, че ответникът направил признание на твърденията на молителите в хода по същество, тъй като направеното от страна признание на факт се преценява от съда с оглед на всички обстоятелства по делото, а не изолирано изявление, както е в процесния случай. Неоснователни се явяват и доводите, че следвало да се вземат предвид социалните, морални и етически качества, които притежавал ответникът. Действително, те биха били относими, но само ако е доказано домашното насилие и при индивидуализацията на конкретните мерки за защита, които съдът следва да наложи на насилника, а не с оглед преценката дали е осъществено такова насилие. Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че в случая се касае за влошена комуникация между родителите и недобър родителски капацитет, но те имат значение в други производства.

С оглед на изложеното, първоинстанционното решение е правилно, постановено е при спазване на материалния и процесуалния закон, и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото, въззивницата Е. В. В. дължи на СГС държавна такса за въззивната ѝ жалба в размер на 12.50 лева. Въпреки изхода на въззивното дело, въззивникът Т. Н. М. не дължи на СГС държавна такса за въззивната му жалба – този въззивник не е навършил 18 - годишна възраст, поради което държавната такса за жалбата му трябва да остане в тежест на бюджета на съда (арг. от чл. 11, ал. 3 in fine ЗЗДН).

Въззивниците заявяват искане за разноски за двете съдебни инстанции, но с оглед изхода от спора такива не следва да им бъдат присъдени.

Въззиваемият не заявява искане за разноси, поради което въззивният съд не се произнася по този въпрос с решението си.

Така мотивиран и в името на народа, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението по гр. дело № 10460 по описа за 2022 г. на Софийския районен съд, 37^{-ми} състав.

ОСЪЖДА Е. В. В., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса в размер на 12.50 лева (дванадесет лева и петдесет стотинки).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. В. В. и Т. Н. М. за присъждане на разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____